



poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 25. oktober 2007

letnik XV

Št. 26

Zakonodajna iniciativa

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah
zakona o državnem svetu - skrajšani postopek

2

Mnenje državnega sveta k dopolnjenemu predlogu
zakona o pokrajinah - druga obravnava

14

Mnenje državnega sveta k dopolnjenemu predlogu
zakona o volitvah v pokrajine - druga obravnava

17

Mnenje državnega sveta k dopolnjenemu predlogu
zakona o financiranju pokrajin

19

Mnenje državnega sveta k predlogu zakona
o trgovini - druga obravnava

20



Prva alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet predlaga državnemu zboru sprejem zakonov

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVNEM SVETU (ZDSve-B) - skrajšani postopek

Na podlagi prve alineje 97. člena Ustave Republike Slovenije je Državni svet Republike Slovenije na 58. seji, dne 17. 10. 2007, določil besedilo predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o državnem svetu in ga na podlagi prvega odstavka 114. člena poslovnika državnega zbora (Ur.l. RS, št. 35/02, 60/04 in 64/07) pošilja državnemu zboru v obravnavo in sprejem.

Ker gre pri spremembah in dopolnitvah zakona o državnem svetu za spremembe in dopolnitve zakona v zvezi s postopkom pred Ustavnim sodiščem oziroma z odločbo Ustavnega sodišča, se predlaga sprejem tega zakona po skrajšanem postopku (četrti alineja prvega odstavka 142. člena poslovnika državnega zbora).

Državni svet na podlagi 95. člena poslovnika državnega sveta pooblašča predsednika, da določi državnega svetnika, ki bo predstavnik Državnega sveta na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih telesih pri obravnavi predloga zakona.

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVNEM SVETU (ZDSve-B) - skrajšani postopek

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Zakon o državnem svetu (Ur.l.RS, št. 44/92 - v nadaljevanju ZDSve) ureja volitve v Državni svet in organizacijo Državnega sveta. Ureditev materije na zakonski ravni je predvidela Ustava Republike Slovenije v 96. oziroma v 98. členu. Zakon v prvem delu ureja volitve, v drugem delu temeljna vprašanja organizacije in dela Državnega sveta. Pri tem izhaja iz položaja, kot ga ima Državni svet v organizaciji državne oblasti v skladu z ustavo. Državni svet je drugi dom v sistemu nepopolne dvodomnosti, ki ima v skladu z ustavo določene pristojnosti, s katerimi sodeluje v zakonodajnem postopku. S pristojnostmi, ki so šibkejše od pristojnosti Državnega zbora, Državni svet vpliva na delo in odločitve Državnega zbora.

ZDSve je sprejela tridomna Skupščina v letu 1992, ko Državni zbor in Državni svet še nista bila konstituirana. V ZDSve ni urejeno financiranje Državnega sveta in njegovih funkcionarjev. Zakon ne ureja višine dohodka predsednika Državnega

sveta. Državni svet se je omenjene pomanjkljivosti zakona zavedal in je v letu 1993 sprejel poslovnik (PoDS - Uradni list RS, št. 44/93), ki v 100. členu določa, da predsednik opravlja svojo funkcijo poklicno. Državni svet je tako v poslovniku uredil položaj predsednika. Državni svet se je zavedal, da je takšna ureditev le začasna, zato je v zakonodajni postopek že leta 1994 neuspešno vložil predlog zakona o spremembi in dopolnitvah zakona o državnem svetu (Poročevalec DZ Republike Slovenije, št. 17 z dne 5. maja 1994), s katerim je predlagal uzakonitev poklicnega opravljanja funkcije predsednika Državnega sveta ter poleg tega tudi njegovo plačo in ustrezno ureditev nadomestil svetnic in svetnikov. Državni svet je zopet poskusil dopolniti svoje delovanje na zakonski ravni leta 2003, ko je v zakonodajni postopek vložil predlog zakona o spremembi in dopolnitvah zakona o državnem svetu (Poročevalec DZ Republike Slovenije, št. 48/03 z dne 20. 6. 2003). Zaradi končanja mandatne dobe državnega zbora je vodstvo državnega zbora na podlagi drugega odstavka 154. člena Poslovnika Državnega zbora dne 15. 11. 2004 štel, da predlog zakona ni bil vložen. Državni svet Republike Slovenije na 27. seji dne 17.11.2004, ponovno potrdil vložitev predloga zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o državnem svetu (Poročevalec DZ Republike Slovenije, št. 115/04 z dne 24. 11. 2004). Državni zbor je za predlog zakona sprejel sklep, da ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Med temi dogodki je Ustavno sodišče s sklepom U-I-428/02-7 z dne 18. 11. 2004 odločilo, da se zahteva računskega sodišča za oceno zakonitosti prvega odstavka 100. člena Poslovnika Državnega sveta (PoDS) zavrže, ker poslovnik ni pomenil pravne podlage za izplačilo plače predsednika Državnega sveta. Vprašanje zakonitosti izplačil plač Predsedniku Državnega sveta ni odvisno od PoDS, temveč so imela izplačila svojo podlago v proračunu (ki ima moč zakona). Državni svet je imel vse od začetka njegovega delovanja pravno podlago za izplačilo plač svojemu predsedniku v proračunu, ki ga je sprejemal Državni zbor.

Takšno stanje je veljalo vse do sprejema in uveljavitve Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu (ZDSve-A - Ur. l. RS, št. 76/2005), ki je 43. členu ZDSve dodal nov drugi odstavek, ki se določil, da je funkcija predsednika in podpredsednika častna in se opravlja nepoklicno.

Državni svet Republike Slovenije je na 6. izredni seji sprejel odločilni veto na Zakon o dopolnitvah zakona o državnem svetu (ZDSve-A), ki ga je Državni zbor na 11. izredni seji ponovno sprejel.

Državni svet Republike Slovenije na 39. redni seji, dne 7. 12. 2005 sprejel zahtevo za oceno ustavnosti Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu. Državni svet se ni strinjal s prepovedjo poklicnega opravljanja funkcije predsednika državnega sveta in z zakonom izvedenim prenehanjem predsednikovega delovnega razmerja. Takšno stanje je predsedniku onemogočalo, da bi bil stalno na razpolago za opravljanje nalog, ki jih državnemu svetu nalaga ustava. S tem nastajajo nepopravljive posledice za državni svet in posledično za delovanje državne ureditve, določene z ustavo.

Ustavno sodišče Republike Slovenije je v bistvenem delu sledilo zahtevi državnega sveta in je z odločbo U-I-332/05-10 z dne 4. 10. 2007 soglasno odločilo, da sta 1. in 3. člen Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu (ZDSve-A) (Ur. l. RS, št. 76/05) v neskladju z Ustavo, kolikor se nanašata na funkcijo predsednika Državnega sveta. Državnemu zboru je naložilo, da mora ugotovljeno neskladje odpraviti v šestih mesecih po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije. Odločba je bila objavljena v Uradnem listu št. 94, z dne 16. 10. 2007.

ZDSve v drugem delu zakona ureja organizacijo državnega sveta. Predsednik in podpredsednik sta po zakonski umestitvi ločena od drugih članov državnega sveta; navedena sta v prvem poglavju, ki vsebuje splošne določbe, člani pa v četrtem, ki določa pravice in dolžnosti članov Državnega sveta. Tudi po ugotovitvi Ustavnega sodišča "ima predsednik Državnega sveta po 44., 53. in 55. členu ZDSve posebne naloge povezane z vodenjem in predstavljanjem organa ter s sodelovanjem z Državnim zborom. Njegova vloga in odgovornost sta ob prevladujoče nepoklicnem opravljanju funkcij v Državnem svetu še posebej poudarjeni. Zato je treba pri določitvi načina opravljanja funkcije predsednika Državnega sveta treba dati prednost njegovi tesnejši povezanosti z delovanjem tega organa kot celote v razmerju do njegove siceršnje funkcije člana tega organa" (9. tč. odločbe U-I-332/05-10 z dne 4. 10. 2007).

Poklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta zahteva količina in narava njegovih nalog in pristojnosti, ki so poleg omenjenih členov ZDSve urejene tudi v 16. členu Poslovnika državnega sveta (PoDS) (npr. predstavlja Državni svet, pripravlja, sklicuje in vodi seje Državnega sveta ter usklajuje delo Državnega sveta z delom Državnega zbora in drugimi državnimi organi). Naslednji, 17. člen PoDS določa, da lahko državni svetniki zahtevajo od predsednika obvestila in pojasnila v zvezi z opravljanjem njegove funkcije. Pomembno je tudi mednarodno sodelovanje Državnega sveta, ki je urejeno v 99. členu PoDS in pri katerem ima glavno vlogo prav predsednik Državnega sveta. Narava dela predsednika zahteva, da predsednik svoj polni dnevni delovni čas porabi za opravljanje svoje funkcije v Državnem svetu, kar so potrdile tudi izkušnje prvih dveh predsednikov Državnega sveta. Poleg omenjenih členov ZDSve in PoDS na stalno sodelovanje z Državnim zborom kažejo *tudi določbe Poslovnika Državnega zbora* (PoDZ - 15., 154. in 215 - 217. člen), ki se navezujejo na medsebojno komunikacijo predsednikov Državnega zbora in Državnega sveta v zvezi z delom obeh domov.

Ustavno sodišče je v 12. točki omenjene odločbe navedlo, da "izpodbijane ureditve ni razveljavilo, ker bi s tem povzročilo stanje, ki bi bilo prav tako v neskladju z ustavo. Zakon namreč ne bi vseboval ureditve poklicnega opravljanja funkcije predsednika Državnega sveta in določitve njegove plače". Vsebina novega predloga mora tako nujno vsebovati poklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta in določitev njegove plače. Z vidika skladnosti ureditve vodstvenih funkcij pri sicer nepoklicnem opravljanju občinskih

funkcionarjev je predvideno, da lahko župan svojo funkcijo opravlja poklicno, v soglasju z njim pa se lahko tudi podžupan odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. Prav tako je poklicna funkcija predvidena za funkcijo predsednika pokrajine in *enega ali več* podpredsednikov pokrajine¹.

Že pred predmetno odločbo Ustavnega sodišča sprejeti ZSPJS-G v prilogi 3 posledično ne vsebuje funkcije predsednika državnega sveta, zato se s predlogom zakona v prilogo uvršča predsednika državnega sveta v plačni razred funkcij zakonodajne oblasti – A2 in sicer v 64. plačni razred. Ustavno sodišče je v združeni odločbi št. U-I-60/06, U-I-214/06, U-I-228/06 z dne 7. 12. 2006 med drugim navedlo, da morajo biti plačila po statusu medsebojno primerljivih funkcionarjev *primerljiva*. ZSPJ v drugem odstavku 1. člena izhaja iz načela enakega plačila za delo na primerljivih delovnih mestih, nazivih in funkcijah. Glede na to, da Državni svet sodi v zakonodajno vejo oblasti, je (izmed ostalih funkcij v zakonodajni veji oblasti), funkcija predsednika Državnega sveta najbližja funkciji predsednika Državnega zbora, na kar poleg 44., 53. in 55. člena ZDSve kažejo *tudi določbe Poslovnika Državnega zbora* (PoDZ - 15., 154. in 215 - 217. člen), ki se navezujejo na medsebojno komunikacijo predsednikov Državnega zbora in Državnega sveta. Ker je predsednik državnega zbora uvrščen v 65. plačni razred, se za predsednika državnega sveta predlaga 64. plačni razred.

Ker se bo obračunavanje plač na podlagi določb ZSPJS začelo s 1. januarjem 2008, je na voljo dovolj časa, da se tudi plačo predsednika državnega sveta uvrsti v plačni razred funkcij Priloge 3 ZSPJS in se tudi obračun njegove plače začne v istem času, kot bo veljal za vse funkcionarje². Za druge prejemke in pravice predsednika državnega sveta se bodo uporabljale določbe zakona, ki ureja te pravice za poslance državnega zbora.

V prehodni določbi 3. člena je ZDSve-A določil tudi, da z dnem uveljavitve tega zakona predsedniku, podpredsedniku in članom državnega sveta, ki svojo funkcijo opravljajo poklicno, preneha delovno razmerje v državnem svetu. Svojo funkcijo do izteka mandata opravljajo nepoklicno. Iz interpretacije 3. člena ZDSve naj bi bilo razbrati, da poleg predsednika *de facto* opravljajo poklicno funkcijo tudi podpredsednik in drugi člani državnega sveta, kar *ni nikoli držalo*; vsi člani Državnega sveta so (razen predsednika) vse od nastanka Državnega sveta nepoklicno opravljali svojo funkcijo (kar je Državni svet vseskozi poudarjal). Veljavni 62. člen ZDSve (od uveljavitve 2. člena ZDSve-A naprej) določa poleg tega, da je »funkcija člana državnega sveta častna« tudi, da »se opravlja nepoklicno«; glede na dejansko stanje, po katerem nihče razen predsednika (do

¹ Glej 34a. člen Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, zadnja št. 14/07) in 34. in 35. člen predloga Zakona o pokrajinah (EPA 1472-IV), Poročevalec DZ RS, št. 44/2007 z dne 31.05.2007.

² Kolikor bi Državni zbor pohitel in sprejel predlog zakona pred 1. januarjem 2008, bi se višina plače predsednika glede na združeno odločbo Ustavnega sodišča (glej opombo 2) do tega datuma določila z aktom državnega sveta, če bi bil predlog sprejet po tem datumu, bi se plača predsednika začela obračunavati po zakonu o sistemu plač v javnem sektorju z dnem uveljavitve predloga zakona.

uveljavitve ZDSve-A) ni opravljal poklicno svoje funkcije in glede na to, da predlog zakona omogoča poklicno opravljanje funkcije le predsedniku Državnega sveta, bo postala določba 3. člena ZDSve-A, nepotrebna. Zaradi navedenih razlogov se predlaga črtanje 3. člena ZDSve-A, s čimer se izpolnjuje tudi zaveza po odpravi neskladnosti 3. člena ZDSve-A z Ustavo, ki jo je ugotovilo Ustavno sodišče Republike Slovenije.

2. Cilji, načela in pogloblitve rešitve predloga zakona

- Skladno z odločbo Ustavnega sodišča je predlagana dopolnitev zakona, ki določa, da predsednik Državnega sveta opravlja funkcijo poklicno.

- Skladno z odločbo Ustavnega sodišča predlog zakona tudi predvideva, da ima predsednik Državnega sveta pravico do plače, ki izhaja iz poklicnega opravljanja funkcije. Za druge prejemke in pravice se bodo uporabljale določbe zakona, ki ureja te pravice za poslance državnega zbora, plačilni razred (ustrezno manjši) je določen glede na plačni razred predsednika Državnega zbora.

- Predlog predvideva tudi črtanje 3. člena ZDSve-A, ker bo s sprejemom predloga postal nepotreben.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predlog zakona bo prinesel posledice za proračun v višini *razlike* med dosedanjim nadomestilom za opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta in izplačilom plače za predsednika Državnega sveta (predsednik je od uveljavitve ZDSve-A prejemal nadomestilo tako kot ostali člani Državnega sveta). Plača sekretarja Državnega sveta, plačilo za opravljanje funkcij in stroškov za člane Državnega sveta so zagotovljene v proračunu za leto 2007, prav tako so ta sredstva predvidena v Predlogu sprememb proračuna Republike Slovenije za leto 2008 in Predlogu proračuna Republike Slovenije za leto 2009, ki sta v postopku sprejemanja v Državnem zboru, zato se v tem delu ne predvideva dodatnih posledic za proračun ali druga javna finančna sredstva.

Višina posledic za proračun v višini *razlike* med dosedanjim nadomestilom za opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta in letnih izplačil plač za predsednika državnega sveta z upoštevanjem 64. plačnega razreda (brez dodatka za delovno dobo) se ocenjuje na 40.130,72 evrov.

4. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenost ureditve pravu EU

Republika Slovenija ni zavezana spoštovati pravo EU na notranje zakonodajnem področju urejanja Državnega sveta Republike Slovenije.

Poklicnost in plačila predsednikov in članov drugih domov

Če državni svet primerjamo s podobnimi institucijami v tujini ugotovimo, da *noben drugi dom v Evropi* (avstrijski Zvezni svet, belgijski Senat, beloruski Svet federacije, češki Senat, francoski Senat, irski Senat, italijanski Senat, nemški Zvezni svet, nizozemski Senat, poljski Senat, romunski Senat, španski Senat, švicarski Stanovski svet in britanski Dom lordov) *nima nepoklicnega predsednika*. Izjemo predstavlja le slovenski Državni svet, kar kaže na nesmiselnost slovenske ureditve, ki jo je ugotovilo tudi Ustavno sodišče. Glede na to, da smo se pri primerjalnopravnem pregledu osredotočili le na države v Evropi, velja verjetno isto tudi za druge domove na svetu. Predsedniki drugih domov v Evropi so poklicni in imajo poleg tega plačo v enaki višini kot predsedniki prvih domov, ne glede na to, da imajo predsedniki drugih domov v sistemih nepopolne dvodomnosti nedvomno manj dela kot predsedniki prvih domov.

Ne samo, da predsedniki drugih domov opravljajo poklicno, tudi za člane drugih domov velja v večini držav enako. Člani drugih domov so v veliki večini drugih domov zaposleni, saj je njihovo delo enako zahtevno kot delo članov prvih domov. Prav zaradi tega tudi člani drugih domov večinoma prejemajo enako plačo kot člani prvih domov. Izjemo predstavljajo nekatere države, kjer člani drugega doma niso zaposleni. Tako npr. večina članov Doma lordov ne prejema plače, ampak samo nekateri člani, ki jih določi Dom lordov. Takšna praksa je posledica tradicije, saj so bili lordi v preteklosti premožni in so bili nagrajeni s funkcijo, ki so jo opravljali v Domu lordov, danes vse več članov prejema plačila, saj si sicer ne bi mogli privoščiti opravljanja te funkcije, preostali prejemajo povračilo stroškov in neke vrste dohodek za opravljanje funkcije. V določenih državah člani drugega doma so zaposleni, vendar pa prejemajo nižjo plačo od članov prvega doma (npr. člani irskega Senata, člani avstrijskega Zveznega sveta).

V nadaljevanju predstavljamo primerjalnopravno tabelo plač članov parlamentov³ in ureditev drugih domov v Nemčiji, Franciji in Španiji.

PRIMERJALNA TABELA PLAČ ČLANOV PARLAMENTOV	Informacija, pridobljena prek korespondentov ECPRD	November 2004, posodobitev maja 2006
EU Member States	Monthly salary in Euro / in national currency	Months paid / year
<i>Austria –NATIONALRAT</i>	November 2004 = €7 613,10 from 01.07.2006: €7.905,00	14
<i>Austria - BUNDESRAT</i>	November 2004 = €3.806,50 from 01.07.2006: = €3.952,50	14
<i>Belgium - HOUSE OF REPRESENTATIVES</i>	November 2004 = €6 001,46 May 2006 = €6.121.41	12 + 2 special partial pays (May + December)

³ <http://www.ecprd.org>. (November 2004) Data updated for May 2006

<i>Belgium - SENAT</i>	November 2004 = € 6 001,46 May 2006 = €6.121,41	12
<i>Cyprus - HOUSE OF REPRESENTATIVES</i>	November 2004 = CYP 2 497	
<i>Czech Republic - CHAMBER OF DEPUTIES</i>	November 2004 = CZK 46 500 May 2006 = CZK 57.600	13
<i>Denmark - FOLKETING</i>	November 2004 = € 5 818 May 2006 = DKR 44.376	12
<i>Estonia - RIIGIKOGU</i>	November 2004 = EEK 28 508	
<i>Finland - EDUSKUNTA</i>	November 2004 = € 4 970 May 2006 = €5.220	12
<i>France - ASSEMBLÉE NATIONALE</i>	November 2004 = € 5 231,62 as from July 2006 = €6.891, 96	12
<i>Germany - BUNDESTAG</i>	November 2004 = € 7 009 May 2006 = €7.009	12
<i>Greece - VOULI TON ELLINON</i>	November 2004 = € 5 275 May 2006 = €5.495,80	14
<i>Hungary - ORSZÁGGYŰLÉS</i>	2004: HUF 198 000 May 2006: HUF 220 800	
<i>Ireland - OIREACHTAS</i>	November 2004 = € 6 976	12
<i>Italy - CAMERA DEI DEPUTATI</i>	November 2004 = € 12 007 !! since 2006 reduced: €11.190,89	12
<i>Italy - SENATO</i>	November 2004 = € 12 007 !! since 2006 reduced: €11.190,89	12
<i>Latvia - SAEIMA</i>	November 2004 = LVL 71 May 2006 = LVL 912	
<i>Lithuania - SEIMAS</i>	November 2004 = Litas 4 085 May 2006 = Litas 4.085	
<i>Luxembourg - CHAMBRE DES DÉPUTÉS</i>	November 2004 = € 4 907	13
<i>Malta - HOUSE OF REPRESENTATIVES</i>	November 2004 = MTL 558,33	
<i>Netherlands - TWEDE KAMER</i>	November 2004 = € 7 177,13	12
<i>Poland - SEJM</i>	November 2004 = PLZ 9 249,40 May 2006 = PLZ 9.669,80	13
<i>Poland - SENAT</i>	November 2004 = PLZ 9 249,40 May 2006 = PLZ 9.669,80	12
<i>Portugal - ASSEMBLEIA DA REPUBLICA</i>	November 2004 = € 3 448,97 May 2006 = €3.557,72	14
<i>Slovakia - NATIONAL COUNCIL</i>	November 2004 = SK 43 100 (= €1096) May 2006 = SK 51 900	
<i>Slovenia - DRZAVNI ZBOR</i>	November 2004: SIT 974 000 (€ 4.155) May 2006: SIT 1 032 307,20 (€ 4 307,74)	
<i>Spain - CONGRESO DE LOS DIPUTADOS</i>	November 2004 = € 2 724,58	14
<i>Spain - SENADO</i>	November 2004 = € 3 48 May 2006 = €3.642,29	14
<i>Sweden - RIKSDAG</i>	November 2004 = 46 400 SEK May 2006 = 48.000 SEK (€174)	12
<i>United Kingdom - HOUSE OF COMMONS</i>	November 2004 = € 6 823 from April 2006 = €7.162 (Pd. 4,974) !! as from Nov.06= €7.233 (Pd.5.023)	12

<i>Turkey - Grand National Assembly</i>	<i>May 2006 = YTL 7.329 (€3.743)</i>	
---	--------------------------------------	--

Nemčija

Ustava (t.i. temeljni zakon) Zvezne republike Nemčije ureja dva domova, ki delujeta na področju zakonodajne oblasti. Spodnji dom, Zvezni zbor (Bundestag) na zvezni ravni predstavlja vse državljane. Zgornji dom, Zvezni svet (Bundesrat) pa je predstavnik dežel (Länder).

Nemška ustava veto obravnava v 77. členu. V primeru, da zakon predlaga Zvezna vlada, ima Zvezni svet pravico dati prvi komentar (Erste Wort) v roku šestih tednov; v določenih primerih v treh oziroma devetih tednih. Mnenje Zveznega sveta, ki lahko obsega tudi amandmaje, na tej stopnji ni zavezujoče za Zvezno vlado, vendar pa je pomemben znak o reakciji Zveznega sveta v času, ko bo odločal o zakonu.

Zvezni svet ima po sprejetju zakona v Zveznem zboru možnost proučitve, ali so bile njegove zahteve iz začetne faze zakonodajnega postopka sprejete. V kolikor se Zvezni svet ne strinja z vsebino sprejetega zakona lahko zahteva oblikovanje posredovalne komisije (Vermittlungsausschuss) v roku treh tednov. Dvaintrideset članska komisija je paritetno sestavljena iz članov obeh domov. Njena naloga je razrešiti nesporazum med obema domovoma predstavniškega telesa. Če komisija na osnovi doseženega kompromisa predlaga spremembo zakona – to se zgodi v večini primerov – mora o tem ponovno sklepati Zvezni zbor (četrti faza).

Nadaljnji postopek je odvisen od narave zakona, ki se sprejema. V primeru "ugovornih zakonov" (Einspruchsgesetzen), ko soglasje Zveznega sveta ni obligatorno, ima Zvezni svet na voljo suspenzivni veto. Zvezni svet izglasuje suspenzivni veto v roku dveh tednov z absolutno večino svojih članov. Zvezni zbor lahko veto Zveznega sveta v postopku ponovnega glasovanja o zakonu preglasi, vendar samo z absolutno večino. V kolikor je suspenzivni veto Zveznega sveta temeljil na dvotretjinski večini, mora biti veto v Zveznem zboru prav tako preglasovan z dvotretjinsko večino (poleg tega mora glasovati tudi absolutna večina članov Zveznega zbora). Drugačna pa je praksa v primeru "soglasnih zakonov" (Zustimmungsgesetze), saj Zvezni zbor ne more dokončno odločiti o zakonu, ampak mora soglasje nujno doseči preko posredovalne komisije. Ta institut je podoben absolutnemu vetu.

Nemčija ima torej v izjemnih primerih pet-fazni zakonodajni postopek. Vsekakor pa je bistveno, da ima – za razrešitev nesoglasja med Zveznim zborom in Zveznim svetom – smiselno četrto fazo, ko posredovalna komisija pripravi kompromisni predlog.

Francija

Parlament Republike Francije je sestavljen iz dveh zbornic: Narodne skupščine (Assemblée nationale) in Senata (Senate). Zakonodajni postopek v Franciji se lahko začne bodisi v Senatu bodisi v Narodni skupščini, odvisno od tega kdo predlaga zakon oziroma kateremu domu ga predloži Vlada. Izjema so finančni zakoni in zakoni, ki zadevajo financiranje socialne varnosti, ki jih mora najprej sprejeti Narodna skupščina. Vsak zakon mora dobiti podporo v obeh domovih v enakem besedilu. V primeru nesporazuma med obema zbornicama se zakonodajni postopek ponovi. Če tudi v drugo med zbornicama ni soglasja glede besedila zakona lahko ministrski predsednik zahteva sestavo mešane komisije (commission mixte) obeh zbornic, ki je sestavljena iz sedmih članov Narodne skupščine in sedmih članov Senata. Naloga omenjene komisije je, da razreši nesporazum med zbornicama. Besedilo, ki ga sprejme komisija, predloži vlada obema zbornicama v potrditev. Amandmaje k predlogu komisije se lahko v zbornicah dodaja samo s soglasjem Vlade.

V primeru da postopek usklajevanja nesporazuma med obema zbornicama propade, lahko Vlada zahteva od Narodne skupščine, da sama oblikuje končno rešitev. Prvi dom, ki ima na zadnji stopnji zakonodajnega postopka prednost pred Senatom, pri oblikovanju končne solucije ni vezan na besedilo poravnalne komisije. Narodna skupščina lahko tedaj sprejme besedilo, kakor ga je izdelala poravnalna komisija, lahko sprejme zadnje besedilo, ki ga je sama poprej sprejela, lahko pa ga tudi spremeni z enim ali več amandmaji, ki jih je sprejel Senat. Francoski senatorji imajo pravico dodajati amandmaje na zakone. V skladu s 44. členom ustave pripada pravica do amandmiranja zakona članom Parlamenta in Vlade. Člani Parlamenta (tako senatorji kot člani narodne skupščine) pa ne smejo predlagati zakona oziroma amandmaja, ki bi povzročili zmanjšanje javnih virov ali ustanovitev oziroma povečanje javne porabe.

Španija

Parlament (las Cortes Generales) Kraljevine Španije predstavlja špansko ljudstvo in je sestavljen iz Kongresa (Congreso de los Diputados) in Senata (Senado). Španska ustava ureja pristojnost veta Senata v 90. členu ustave. Španski Senat je primer močnega drugega doma v unitarni ureditvi. Čas, v katerem mora Senat proučiti predlog zakona, je precej daljši kot v primeru slovenskega Državnega sveta in znaša dva meseca.

Senat poleg veta, ki učinkuje na celotno zakonsko besedilo, vlaga tudi amandmaje k predlogu zakona. Medtem ko se z vetom zavrne zakon kot celota, se z amandmaji doseže, da se spremenijo le člani, ki jih Senat smatra za sporne. V primeru, da je v poročilu španskega matičnega odbora predložen predlog za veto, je razprava o zakonu kot celoti izključena, ker se o celotnem zakonu razglablja pri predlogu za veto. Ta določba pripomore k ekonomičnosti postopka, da se ne bi

podvajalo razpravljanje o zakonu. V primeru sprejetega amandmaja ali veta, za katerega je potrebna absolutna večina senatorjev, se mora zakon poslati s komentarjem nazaj v Kongres. Kongres nato z navadno večino sprejme ali zavrne Senatsne amandmaje oziroma lahko preglasi veto z absolutno večino (z navadno večino le v primeru, da je minilo več kot dva meseca od intervencije senata).

Poleg možnosti veta in spreminjanja zakonov pa ima španski Senat v določenih primerih še večjo pristojnost v zakonodajnem postopku. Njegov položaj krepi pristojnost soodločanja skupaj s prvim domom, Kongresom. Gre za nekatere pomembne odločitve, ki se veljavno sprejmejo le pod pogojem, da so sprejeti z večino v obeh domovih. Če omenjena večina ni dosežena, mora poskušati doseči skupno rešitev mešana komisija (Comisión Mixta), ki je sestavljena iz enakega števila članov Senata in Kongresa; o njenem predlogu doma ponovno sklepata. Če tudi to ne uspe, odloči dokončno Kongres z absolutno večino.

5. Druge posledice, ki jih bo imel sprejem zakona

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

II. BESEDILO ČLENOV ZAKONA

1. člen

Drugi odstavek 43. člena Zakona o državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/01) se spremeni tako, da se glasi:

"Predsednik državnega sveta opravlja svojo funkcijo poklicno. Funkcija podpredsednika je častna in se opravlja nepoklicno".

Istemu členu se doda tretji odstavek, ki se glasi:

"Predsednik državnega sveta ima pravico do plače. Za druge prejemke in pravice predsednika državnega sveta se uporabljajo določbe zakona, ki ureja te pravice za poslance državnega zbora."

2. člen

Predsednika državnega sveta se v Prilogi 3 Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Ur.l.RS, št. 56/2002, 72/2003, 126/2003, 70/2004, 53/2005, 14/2006, 27/2006 Skl.US: U-I-60/06-12, 68/2006, 1/2007 Odl.US: U-I-60/06-200, U-I-214/06-22, U-I-228/06-16, 57/2007) uvrsti v plačni razred funkcij zakonodajne oblasti – A2, v 64. plačni razred.

3. člen

3. člen Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu (Ur.l.RS, št. 76/05) se črta.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV K POSAMEZNYM ČLENOM:

K 1. členu

Glede na posebne naloge, povezane z vodenjem in predstavljanjem organa ter s sodelovanjem z Državnim zborom, je za predsednika Državnega sveta določeno, da opravlja svojo funkcijo poklicno. Večino dela v zvezi s posebnimi nalogami opravi predsednik sam, zato je funkcija podpredsednika za razliko od predsednika častna in se opravlja nepoklicno. Zaradi poklicnega opravljanja funkcije predsednika člen posledično določa, da ima pravico do plače, za druge prejemke in pravice predsednika državnega sveta se uporabljajo določbe zakona, ki ureja te pravice za poslance državnega zbora.

K 2. členu

Zaradi odločitve Ustavnega sodišča, ki je bila sprejeta po že sprejetem Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju in njegovih novelah, se za poklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta le tega dodatno uvrsti v Prilogo 3 Zakona o sistemu plač v javnem sektorju v plačni razred funkcij zakonodajne oblasti – A2 v 64. plačni razred.

K 3. členu

3. člen Zakona o dopolnitvah zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 76/05) se črta zaradi ugotovljenega neskladja z ustavo.

K 4. členu

Člen določa veljavnost zakona - *vacatio legis*.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

43. člen

Državni svet ima predsednika in podpredsednika, ki ju izvoli z večino glasov vseh članov.

Funkcija predsednika in podpredsednika je častna in se opravlja nepoklicno.

3. člen ZDSve-A

Z dnem uveljavitve tega zakona predsedniku, podpredsedniku in članom državnega sveta, ki svojo funkcijo opravljajo poklicno, preneha delovno razmerje v državnem svetu. Svojo funkcijo do izteka mandata opravljajo nepoklicno.

**Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije
- državni svet daje državnem u zboru mnenja o vseh zadevah
iz njegove pristojnosti**

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **dopolnjenega predloga zakona o pokrajinah** - druga obravnava, EPA 1472

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji, dne 17. 10. 2007, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k dopolnjenemu predlogu zakona o pokrajinah (ZPok) - druga obravnava

Državni svet je bil seznanjen, da je Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj na 73. seji, dne 1. 10. 2007, obravnavala predloga zakona in oblikovala mnenje, ki je bilo posredovano Odboru Državnega zbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika državnega zbora pripravil dopolnjen predlog zakona.

Državni svet je uvodoma ugotovil, da Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj ni oblikovala konkretnih pripomb, ampak ugotovitve in splošne pripombe k predlogu zakona.

Iz poročila Odbora Državnega zbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o pokrajinah je razvidno, da se je navedeno matično delovno telo Državnega zbora seznanilo tudi z mnenjem Državnega sveta in stališčem Vlade do mnenja Državnega sveta, ki ga je sprejel v prvi obravnavi, ter mnenjem Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj z dne 1. 10. 2007.

Na podlagi mnenja Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o pokrajinah je Državni svet ugotovil, da:

- je komisija z vidika samostojnosti in avtonomnosti pokrajinskega sveta pri urejanju notranje organizacije pokrajinske uprave ter odsotnosti nadzora države nad pokrajino opozorila na peti odstavek 14. člena predloga zakona, na podlagi katerega mora pokrajina zagotoviti, da imajo prebivalci enak (v nobenem primeru ne sme biti slabši od sedanjega) oziroma boljši dostop do upravnih storitev kot jih sedaj zagotavlja država. Komisija je dobila pojasnilo predlagatelja, da 14. člen opredeljuje naloge, katere bo država na pokrajine prenesla v izvrševanje, zato mora biti prebivalcem

zagotovljena enaka dostopnost do upravnih storitev in vzpostavljena taka teritorialna mreža upravnih storitev, kot jo zagotavlja država. Državni svet je ugotovil, da se besedilo petega odstavka 14. člena s sprejetjem amandmaja matičnega delovnega telesa Državnega zbora ni spremenilo.

- komisija ni podprla predloga Združenja občin Slovenije za dopolnitev 15. člena predloga zakona z opredelitvijo sveta občin kot organa pokrajin ter v tej povezavi predloga za spremembo 21. člena predloga zakona, na podlagi katere bi dobil svet občin večjo težo pri ponovnem odločanju. Združenje občin Slovenije je predlagalo, da naj bi se v postopku ponovnega odločanja zahtevala dvotretjinska večina opredeljenih članov pokrajinskega sveta. Čeprav sta komisija in Državni svet že v prvi obravnavi predlagali okrepitev vloge sveta občin, ki ga sestavljajo župani občin z območja pokrajin, v smislu določitve zahtevnejše večine pri ponovnem odločanju pokrajinskega sveta o amandmajih sveta občin, pa komisija po dodatnih pojasnilih predlagatelja in razpravi ni podprla predloga za spremembo in dopolnitev 15. in 21. člena predloga zakona.

Svet občin kot posvetovalni organ lahko podaja mnenja o zadevah iz pristojnosti pokrajinskega sveta, ki so v 21. členu (dopolnjenega) predloga zakona taksativno navedene in se nanašajo na izvajanje regionalne politike. Komisija je ugotovila, da bi lahko župani občin z območja pokrajin v primeru, da bi moral pokrajinski svet odločati o že sprejetih rešitvah v postopku ponovnega odločanja z dvotretjinsko večino opredeljenih članov, blokirali sprejemanje odločitev pokrajinskega sveta, ki so pomembne za razvoj pokrajine. Poleg tega Evropska listina lokalne samouprave določa, da pravico do lokalne samouprave uresničujejo sveti oziroma skupščine in izvršilni organi, medtem ko ima svet občin podlago v ustavnih določilih o opravljanju lokalnih zadev širšega pomena in nalog regionalnega pomena, kamor uvrščamo področje regionalnega razvoja in urejanja prostora, ki sta pristojnosti obeh nivojev lokalne samouprave. Osnovni namen sveta občin je opozarjanje na morebitne anomalije odločitev pokrajinskega sveta. Državni svet je ugotovil, da matično delovno telo Državnega zbora ni sprejelo amandmaja k 15. in 21. členu predloga zakona.

- je komisija ugotovila, da določba tretjega odstavka 63. člena predloga zakona, da Združenje pokrajin Slovenije voli člane delegacije Republike Slovenije v Odboru regij Evropske unije, ne pomeni, da po ustanovitvi pokrajin občine oziroma njihova reprezentativna združenja ne bodo imele pravice predlagati članov slovenske delegacije v Odboru Regij EU. Združenja, tako na občinski kot pokrajinski ravni, bodo v skladu z merili Odbora regij EU predlagala člane delegacije, pristojno ministrstvo pa bo usklajen predlog posredovalo Odboru regij EU. Med združenjem pokrajin in reprezentativnimi združenji občin bo potreben dogovor, država pa ima vlogo koordinatorja in je formalna predlagateljica slovenske delegacije Odboru regij EU. Državni svet je ugotovil, da matično delovno telo Državnega zbora ni sprejelo amandmaja k 63. členu.
- je komisija glede predloga Združenja občin Slovenije, da bi zakon predvidel predhodni referendum, s katerim se ugotovi volja prebivalcev, tudi za spremembo imena in sedeža pokrajine, ugotovila, da imajo občine v postopku sprejemanja

zakona o ustanovitvi pokrajin možnost dajanja mnenj, ki jih Državni zbor ob sprejemanju zakona upošteva ali pa iz razlogov, ki morajo biti obrazloženi, zavrne. Državni svet je ugotovil, da matično delovno telo Državnega zbora ni sprejelo amandmaja k 65. členu predloga zakona.

- je komisija opozorila, da je vsebina 66. člena predloga zakona, ki se nanaša na prenos pristojnosti na pokrajine, eno ključnih vprašanj razumevanja enotirnega oziroma dvotirnega upravnega sistema. Interpretacije razumevanja tega člena s strani ministra za javno upravo in ministra, pristojnega za lokalno samoupravo in regionalno politiko, so glede tega vprašanja v javnosti različne in neenotne, zato se je postavilo vprašanje, ali predlagane rešitve zagotavljajo postopen prenos nalog z državnega nivoja na pokrajine ter uvedbo enotirnega upravnega sistema. Komisija in Državni svet sta v prvi obravnavi predloga zakona podprli enotirni upravni sistem, ki je racionalnejši od dvotirnega upravnega sistema, saj slednji ob hkratnem delovanju pokrajinskih uprav in upravnih okrajev zagotovo pomeni podvajanje administrativnih struktur in s tem povečanje javnofinančnih izdatkov. Enotirni upravni sistem lahko zagotovi racionalizacijo javne uprave in pomeni višjo stopnjo decentralizacije v smislu prenosa nalog z državnih organov na organe lokalne samouprave. Komisija je podprla spremembo 66. člena v povezavi s 14. členom, da se jasno določi postopen prenos nalog na pokrajinski nivo in uvedba enotirnega upravnega sistema.

Državni svet je ugotovil, da je matično delovno telo Državnega zbora s sprejetjem amandmaja k 66. členu predloga zakona sledilo pripombam Zakonodajno pravne službe Državnega zbora, ki je opozorilo na nejasno postavljene roke za prenos nalog upravnih enot v izvrševanje pokrajinam in neusklajenost te določbe z drugim odstavkom 14. člena. Sprejeta rešitev, da se naloge upravnih enot, ki ne bodo prenesene z zakonom v izvrševanje pokrajinam do konca 2007 oziroma začetka 2009, prenesejo najpozneje do 31. decembra 2011, sledi tudi opozorilom komisije in Državnega sveta.

- je komisija opozorila, da bi bilo treba še pred odločanjem o številu pokrajin opredeliti dodatne pogoje za ustanovitev pokrajin, ki jih mora določeno območje izpolnjevati, saj se brez njih povečujejo pritiski za večje število pokrajin. Komisija je bila seznanjena, da iz odločitev Ustavnega sodišča izhaja, da je edino merilo za ustanovitev občin število prebivalcev, zato tudi pri pokrajinah ne moremo vpeljati dodatnih pogojev. Po navedbah predlagatelja bi z opredelitvijo dodatnih kriterijev za ustanovitev pokrajin obstajala bojazen morebitne dodatne drobitve pokrajin, kot se je to zgodilo na občinskem nivoju.

* * *

Glede na posvetovalno vlogo sveta občin, ki jo ima v odnosu do pokrajinskega sveta, Državni svet opozarja na predvideno nezdržljivost opravljanja funkcije župana s članstvom v pokrajinskem svetu, saj so po njegovem mnenju argumenti za tako odločitev politične narave in nezadostni oziroma taka nezdržljivost ni potrebna.

Argumenti še posebej niso zadovoljivi ob dejstvu, da poslanec v skladu z zakonom o poslancih ne sme poklicno opravljati funkcije v organih lokalnih skupnosti, kar pomeni, da je njegova funkcija združljiva z nepoklicnim opravljanjem funkcije župana ali člana predvidenega pokrajinskega sveta. Po mnenju Državnega sveta bi bilo treba enovito urediti združljivost opravljanja funkcij tako, da velja enaka ureditev za poslanca in župana v smislu enake obravnave združljivosti nepoklicnega opravljanja funkcije poslanca in župana oziroma nezdružljivosti poklicnega opravljanja funkcije poslanca in župana s funkcijo člana pokrajinskega sveta. V tem primeru bi bilo smotrno 33. člen dopolnjenega predloga zakona spremeniti tako, da bi se določila združljivost opravljanja funkcije župana s funkcijo člana pokrajinskega sveta tako kot je to urejeno za poslance. V tem primeru bi morali v prvem odstavku 21. člena dopolnjenega predloga zakona spremeniti sestavo sveta občin tako, da bi ga sestavljali predstavniki (in ne županje in župani) občin z območja pokrajine, prav tako pa določiti zgolj nezdružljivost opravljanja funkcije člana pokrajinskega sveta s funkcijo člana sveta občin. Državni svet tudi poudarja, da je vsako profesionalno opravljanje katerekoli funkcije nezdružljivo z opravljanjem državne, pokrajinske ali občinske funkcije.

Državni svet ugotavlja, da predsednika pokrajine izvoli pokrajinski svet izmed svojih članov, ker posredne volitve zagotavljajo bolj uspešno delovanje pokrajinskega sveta, ki je na ta način koalicijsko usklajeno, in lažje opravljanje funkcije predsednika, poleg tega je tak način izvolitve predsednika pokrajine povezano tudi z manj izraženim pokrajinskim centralizmom.

Državni svet ponovno poudarja, da bi bilo smiselno iskati rešitev v smeri manjšega števila pokrajin, ker je to z ekonomskega vidika in glede na Uredbo (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (povprečna velikost teritorialne enote na ravni NUTS 3 je opredeljena z najmanj 150.000 prebivalci) boljša rešitev, vendar ugotavlja, da je glede na dosedanja regionalni razvoj in oblikovanje 12 regionalnih razvojnih programov in območnih razvojnih programov Spodnje Podravje in SAŠA regije ter vzpostavljeno regionalno mrežo institucij predlog za 14 pokrajin politično najbolj realen predlog.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi dopolnjenega predloga zakona o volitvah v pokrajinah - druga obravnava, EPA 1473

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji, dne 17. 10. 2007, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k dopolnjenemu predlogu zakona o volitvah v pokrajinah (ZVPok) - druga obravnava

Državni svet je bil seznanjen, da je Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj na 73. seji, dne 1. 10. 2007, obravnavala predloga zakona in oblikovala mnenje, ki je bilo posredovano Odboru Državnega zbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika državnega zbora pripravil dopolnjen predlog zakona.

Državni svet je uvodoma ugotovil, da Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj ni oblikovala konkretnih pripomb k posameznim členom predloga zakona, temveč ugotovitve glede posameznih predlaganih rešitev.

Iz poročila Odbora Državnega zbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o pokrajinah je razvidno, da se je navedeno matično delovno telo Državnega zbora seznanilo tudi z mnenjem Državnega sveta in stališčem Vlade do mnenja Državnega sveta, ki ga je sprejel v prvi obravnavi, ter mnenjem Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj z dne 1. 10. 2007.

Državni svet ugotavlja, da je komisija izpostavila tretji odstavek 5. člena, na podlagi katerega sodišča v postopku za odvzem poslovne sposobnosti ali podaljšanje roditeljske pravice čez polnoletnost posebej odločijo o odvzemu pasivne in aktivne volilne pravice. Komisija se je spraševala, kakšna ureditev bo veljala za že izdane sodbe, ko je bila državljanom odvzeta poslovna sposobnost ali podaljšana roditeljska pravica staršev ali drugih oseb, sodišče pa v takem postopku ni posebej odločalo o odvzemu pravice voliti ali biti voljen. Predstavniki predlagatelja so pojasnili, da predlagane rešitve sledijo odločitvam Ustavnega sodišča, da mora sodišče posebej odločati o odvzemu volilne pravice. To pomeni, da državljan ima oziroma obdrži volilno pravico, kljub odvzemu poslovne sposobnosti ali podaljšanju roditeljske pravice staršev ali drugih oseb čez njegovo polnoletnost, če v sodbi, izdani pred uveljavitvijo tega zakona, ni izrecno odločeno o odvzemu pravice voliti in biti voljen.

Državni svet nadalje ugotavlja, da je komisija v zvezi s pripombo Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora k 11. členu predloga zakona o odsotnosti navedbe istoimenske liste kandidatov in območja za upoštevanje volilnega praga, na podlagi dodatnih pojasnil predstavnikov predlagatelja ugotovila, da je s subsidiarno uporabo zakona o lokalnih volitvah in zakona o volitvah v Državni zbor jasno določen pojem volilnega praga in istoimenske liste kandidatov. Državni svet še ugotavlja, da je matično delovno telo Državnega zbora sprejelo amandma k 11. členu, s katerim je odpravilo nejasnosti glede volilnega praga oziroma prvega pogoja glede delitve mandatov in s tem sledilo pripombi Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora.

V povezavi z določili o oblikovanju volilnih enot se je Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj seznanila z opozorili Združenja občin Slovenije, da bi lahko princip volitev enega člana pokrajinskega sveta na približno enako število prebivalcev ob upoštevanju določbe, da se v volilni enoti voli najmanj pet članov pokrajinskega sveta, vodil k prevladi mestnih in regijskih središč v pokrajini. Državni svet meni, da se bodo, v skladu s proporcionalnim volilnim sistemom, liste kandidatov za člane pokrajinskega

sveta in koalicije oblikovale bolj po principu političnih strank in neodvisnih list in ne toliko po teritorialnem principu. Posredne volitve predsednika pokrajinskega sveta lahko omogočijo izvolitev tudi kandidatom z območij z manjšim številom prebivalcev.

Državni svet podpira načrtovano izvedbo prvih volitev v pokrajinske svete in volitve v državni zbor na isti dan iz razloga racionalizacije stroškov, vendar opozarja na tehnično zelo zahteven projekt istočasnih državnoborskih in pokrajinskih volitev.

Mnenje državnega sveta ob obravnavi dopolnjenega predloga zakona o financiranju pokrajin - druga obravnava, EPA 1474

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji, dne 17. 10. 2007, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k dopolnjenemu predlogu zakona o financiranju pokrajin (ZFPok) - druga obravnava

Državni svet je bil seznanjen, da je Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj na 73. seji, dne 1. 10. 2007, obravnavala predloga zakona in oblikovala mnenje, ki je bilo posredovano Odboru Državnega zbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika državnega zbora pripravil dopolnjen predlog zakona.

Iz poročila Odbora Državnega zbora za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o pokrajinah je razvidno, da se je navedeno matično delovno telo Državnega zbora seznanilo tudi z mnenjem Državnega sveta in stališčem Vlade do mnenja Državnega sveta, ki ga je sprejel v prvi obravnavi, ter mnenjem Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj z dne 1. 10. 2007.

Državni svet je ugotovil, da je Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj opozorila na prvi odstavek 22. člena, na podlagi katerega se za posamezno investicijo lahko določi sofinanciranje do 100 % upravičenih stroškov investicije, pri tem pa določba ne navaja "brez davka na dodano vrednost". Zakon o financiranju občin (ZFO-1) v prvem odstavku 24. člena določa, da se lahko za posamezno investicijo določi do 100 % upravičenih stroškov investicije brez davka na dodano vrednost. Državni svet in Komisija sta ob obravnavi predloga zakona o financiranju občin (EPA 1088-IV) predlagala, da bi se davek na dodano vrednost upošteval kot upravičen strošek investicije oziroma sta predlagala prav tako rešitev, kot je sedaj predvidena za pokrajine, vendar je Vlada v svojem stališču do mnenja Državnega sveta z dne 14. 11. 2006 nasprotovala takemu predlogu, ker je v nasprotju z veljavnimi predpisi in zato davka na dodano vrednost ni mogoče šteti za upravičene stroške investicije. Državni svet ugotavlja, da matično

delovno telo Državnega zbora ni sprejelo amandmaja k 22. členu predloga zakona, zato opozarja, da je vprašanje sofinanciranja investicij v dopolnjenem predlogu zakona o financiranju pokrajin drugače urejeno kot v zakonu o financiranju občin. Državni svet glede na navedeno mnenje Vlade poudarja, da bi bila potrebna enotna ureditev oziroma uskladitev rešitev na občinskem in pokrajinskem nivoju.

* * *

Mnenje državnega sveta ob obravnavi **predloga zakona o trgovini** - druga obravnava, EPA 1600

Državni svet Republike Slovenije je na 58. seji, dne 17. 10. 2007, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu zakona o trgovini (ZT-1) - druga obravnava

Državni svet ugotavlja, da nova zakonska ureditev zagotavlja varstvo zaposlenih, potrošnikov in okolja, hkrati pa odpravlja odvečne administrativne ovire in izenačuje pogoje poslovanja vseh gospodarskih subjektov, ki ponujajo potrošnikom blago, ne glede na to, ali so ga proizvedli sami ali so ga kupili z namenom nadaljnje prodaje.

Predlog zakona o trgovini odpravlja izobrazbene pogoje za opravljanje trgovinske dejavnosti, odpravlja obveznost vodenja trgovinskih evidenc v trgovini, ter namesto njih uvaja zagotavljanje podatkov o stanju trgovskega blaga v skladu z veljavnimi slovenskimi in mednarodnimi standardi računovodskega poročanja. Predlog zakona omogoča trgovcem, da pod določenimi pogoji blago dodatno obdelajo ali dodelajo v lastnih prodajalnah ter te izdelke tudi ponudijo potrošniku.

Državni svet opozarja, da bi bilo v predlogu zakona potrebno opredeliti vsaj minimalno izobrazbeno stopnjo za opravljanje poklica prodajalec in poslovodja ter navesti zakone, ki veljajo za ta opravila v farmacevtskih prodajalnah, prodajalnah fitofarmaceutskih sredstev itd. Državni svet ocenjuje, da bo načelo svobodne gospodarske pobude v povezavi z deregulacijo poklicev povzročilo nezainteresiranost za vpis na poklicne trgovske, srednje komercialne in druge šole, ki oblikujejo poklic trgovca in poslovodje ter znižalo raven izobrazbe v trgovski dejavnosti. Posledice bodo nosili tako delodajalci, kot delojemalci. Kvaliteta trgovskih uslug (svetovanje, informiranje, postrežba) bo padla pod minimum, zaposleno osebje pa bo še slabše plačano kot je zdaj.

Državni svet je sprejel naslednje **konkretne pripombe**:

K 3. členu:

v 3. členu se črta drugi stavek četrtega odstavka.

Obrazložitev:

S črtanjem drugega stavka bo zagotovljena prodaja enakih izdelkov oziroma enakih storitev pod enakimi pogoji. V kolikor bi besedilo ostalo nespremenjeno, se na trgu posledično vzpostavlja nelojalna konkurenca, ker bi se enak izdelek (kava, sok, topli napitki ...) v trgovinski dejavnosti prodajal po nižji davčni stopnji kot pri opravljanju gostinske dejavnosti. S predlagano spremembo bi se jasno ločilo izvajanje trgovske od gostinske dejavnosti.

K 4. členu:

Člen se črta.

Obrazložitev:

Državni svet meni, da je nelogično, da bi se glede na definicijo trgovine (nakupovanje blaga z namenom nadaljnje prodaje) določbe zakona o trgovini uporabljale tudi za subjekte, ki prodajajo lastne izdelke, ki so jih proizvedli sami (npr. mizar sam ne more uporabiti pohištva, ki ga proizvede, saj ga proizvaja zato, da ga bo prodal; drugače pa je v trgovini s pohištvom).

K 5. členu:

1. V naslovu člena se za besedama "minimalni tehnični" doda besedi "in drugi", tako da se novo besedilo naslova glasi: *Minimalni tehnični in drugi pogoji*
2. V prvem odstavku se v prvem stavku za besedo "tehnični" doda "in drugi", tako da se stavek glasi: *Za opravljanje trgovinske dejavnosti morajo biti izpolnjeni minimalni tehnični in drugi pogoji, ki se nanašajo na:*
3. V prvem odstavku se za četrto alinejo doda nova peta alineja, ki se glasi: *"- minimalno stopnjo izobrazbe za nekatere tipične poklice v trgovini."*
4. V drugem odstavku se za besedo "tehnične" doda besedi "in druge", tako da se besedilo druge točke glasi: *Minimalne tehnične in druge pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za trgovino.*

K 11. členu:

1. V prvem stavku prvega odstavka se črta beseda "tržni".
2. V prvi alineji prvega odstavka se za besedo "tehničnih" doda besedi "in drugih".

K 12. členu:

V prvi alineji prvega odstavka se za besedo "tehničnih" doda "in drugih".

K 14. členu:

Na koncu drugega odstavka se črta pika in doda besedilo: "in Pravilnik o minimalni stopnji izobrazbe oseb, ki opravljajo trgovinsko dejavnost, po zahtevnosti posameznih vrst trgovinskih opravil (Uradni list RS, št. 28/93, 57/93 in 60/07)".

Obrazložitev k 5., 11., 12. in 14. členu:

Pričakovati je bilo, da bo predlog zakona o trgovini odpravil popolno togost pri predpisovanju minimalne stopnje izobrazbe oseb, ki opravljajo trgovsko dejavnost in ne, da bo zakon popolnoma dereguliral to področje. Državni svet meni, da bi v zakonu oziroma podzakonskem aktu morali opredeliti vsaj minimalno izobrazbeno stopnjo oziroma poklicne standarde za osebe, ki bi zagotavljali, da kvaliteta trgovskih uslug, ki je v Sloveniji na zadovoljivi ravni, ne bi padla. Državni svet ocenjuje, da bi deregulacija poklicev v dejavnosti trgovine povzročila še večjo nezainteresiranost šolajoče mladine za vpis na nekatere poklicne in srednje šole, ki oblikujejo znanja za opravljanje poklica prodajalca in za poslovođenje trgovine. Posledice bi občutili tako delodajalci kot delojemalci, zlasti slednji, saj se bo nadaljeval pritisk na zniževanje plač, ki v dejavnosti trgovine že sedaj nizke.

Državni svet opozarja na posledice popolne deregulacije poklicev v dejavnosti gostinstva, ki se kažejo zlasti pri velikem zmanjšanju vpisa mladih v izobraževalne programe za posamezne poklice, ki so potrebni za opravljanje gostinske dejavnosti.

* * *

Za poročevalko je bila določena državna svetnica Marta Turk.